

Chlapi sobě

Ve Zlíně pátek 20.3.2020

Zbožnost

Smyslem a cílem večera měl být rozhovor nad otázkami:

Co si představuji pod pojmem „zbožnost“?

Jak rozumím křesťanské zbožnosti?

Jak ji praktikuji, jako křesťan?

Jak vypadá můj život, moje cesta s Kristem? (svědectví)

Východiskem k rozhovoru měla být slova apoštola Pavla Timoteovi:

1 Timoteovi 4,7b-8a

*„Cvič se pro **zbožnosti**. Tělesné cvičení je užitečné pro málo věcí, avšak **zbožnost je užitečná ke všemu**,...“ 1 Timoteovi 6:6 **Opravdu velkým pramenem zisku je totiž zbožnost, která se spokojí s tím, co má.**“*

Co je zbožnost? A proč je tak užitečná a cenná, jak říká Pavel? A co tzn. Se cvičit ve zbožnosti?

Pojem „zbožnost“ obecně

Obecně slovem zbožný vyjadřujeme vztah člověka k víře, k náboženství. Zbožný je ten, kdo něco, nebo někoho zbožňuje, uctívá, někomu, něčemu věří; I muslimové, hinduisté, ateisté jsou zbožní lidé. V podstatě v jistém slova smyslu je každý člověk zbožný. Jen předměty zbožnosti jsou rozdílné.

My chceme přemýšlet na křesťanskou zbožností.

Pojem zbožnost v NZ

Řecký jazyk používá pro český výraz „zbožnost“ několik slov

„*eusebeia*“ = zbožnost, náboženství; Pavel v 1 Timoteovi

„*threskeia*“ = zbožnost, kult, náboženství; Jakub 1,26-27;

„*pistis*“ = víra, důvěra, ale také zbožnost jako víra, nebo věrouka;

„*latrīa*“ = zbožnost, služba Bohu, kult, uctívání

a asi bychom našli další.

Tzn, že český výraz „zbožnost“ je hodně široký pojem, který je ale vždy vztažen k předmětu víry, uctívání, služby, následování – tedy k Bohu, nebo jak říká Pavel ke Kristu:

*„A vpravdě veliké je to **tajemství zbožnosti**: Ten, který se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru.“ 1.Tim. 3,16*

Apoštol Pavel 1. Kor. 15, 45-49 stručně shrnul dějiny zbožnosti dvěma obrazy: Prvního pozemského Adama a druhého nebeského Adama. Ve 49 verši říká: *„A jako jsme nesli podobu pozemského, nesme také podobu nebeského.*

Pavlovo shrnutí nám vlastně sděluje, že zbožnost se netýká jen toho co si myslím, vyznávám a co dělám, ale především toho, kým jsem. Jaký obraz, jako podobu v sobě nesu.

Ptali jste se někdy sami sebe: „Kdo vlastně jsem? Proč jsme se narodil? „Jaký to má smysl, že tu jsem? Proč vlastně žiji?“

Jsme stvořeni k Boží obrazu. (Gen 1-2). V prvotním smyslu zbožnost znamená: **„Být věrný Božímu obrazu ve mně!“** Jako člověk mám ve svém životě zrcadlit Boha!

Ovšem víme jak to je. Od 3. kapitoly v Genesis, celá bible popisuje Boží i lidský zápas o proměnu z hříchem pokřiveného obrazu prvního Adama v obraz druhého Adama, Ježíše Krista, pravého člověka.

A tento zápas, o pravou zbožnost, má svoje disciplíny, které musíme cvičit, jak připomíná apoštol. Čtení a studium bible, modlitbu, společenství, vztahy, doma, v církvi, životní styl.

Základní řečí zbožnosti je **modlitba!**

Luk. 11,1 říká učedníci Ježíši: „Pane nauč nás se modlit!“

A podle Matouše 6,5-13 Ježíš odpovídá:

5; 7-8; říká **jak se nemodlit!**

6; říká **jak se modlit!**

A pak 9-13 Ježíš svěřuje učedníkům Otčenáš; tj modlitba, kterou se modlíme, ale která je i vzorem pro naše modlitby.

9-10 o co jde v modlitbě **nejprve – Boží věci**

11-13 a **pak – lidské věci**

Ke zbožnosti ovšem patří i celý životní styl. Chození do církve, biblické vzdělávání, každodenní práce, (studium), služba, vzájemné vztahy.

Závěr

Daří se mně žít zbožně?

Podle toho jak se modlím, jak žiji doma, proč chodím do sboru, na skupinku, proč pomáhám a sloužím, jaké cíle tím sleduji a co mně k takovému životu motivuje poznávám jakou zbožnost pěstuji. **Co chci svoji zbožností dosáhnout?**

1. „Zbožnost“ jako prostředkem dosažení vlastních vysněných cílů? Chci dobrou školu, dobrou práci, dělat to co mně baví, chci být zdravý, úspěšný, milovaný? Snažím se navenek ve svém chování a jednání vypadat dobře a zbožně, před před Bohem i lidmi! (*tj tzv. Instrumentální zbožnost*).

2. „Zbožnost“, která vede k věčnému životu s Bohem! Je jako bytostný pohyb proměny. Kdy v pokání odkrývám Bohu celou tíhu své hříšnosti (obraz prvního zemského Adama ve mně). A vírou v milost kříže, do sebe přijímám obraz Ježíše Krista, (druhého Adama z nebe).

Takový život otevřený věčnosti se už tady a teď se učím žít v pravdě, lásce a svobodě. Chci už tady a teď předznačen tím, čím budu až bude Bůh všechno ve všem! (*tj tzv. existenciální zbožnost*)

A takovou zbožnost má na mysli i apoštol, když Timoteovi říká, aby se cvičil ve zbožnosti. A přirovnává to ke cvičení těla. Když chcete dosáhnout výsledků ve sportu – což je podle Pavla užitečné pro málo věcí – je jasné že musíte cvičit, trénovat, stále opakovat stejné cviky. Pro úspěšné sportovce existují propracované tréninkové plány, zahrnují, jak cvičení, tak regeneraci těla. Mnozí si myslí, že v duchovním životě to jde tak nějak samo. Že není potřeba úsilí, kázně, soustředění mysli, učení se, opakování stejných věcí. Opak je pravdou. Zbožnost je velké tajemství a něco z toho tajemství objevíme, jen když poslechneme výzvu písmo a začneme cvičit. Když se ve cvičení učíme soustředit na Boha a na druhé lidi, místo na sebe.

Současná situace omezeného pohybu kvůli epidemii, nám nabízí příležitost věnovat čas přemýšlení nad vlastním životem. Využijme ho a podívejme se do svého života a odpovězme si každý sám na otázku: Jak vypadá můj život, moje cesta s Kristem?

A zkusme se začít cvičit v existenciální zbožnosti, kdy se budeme učit zapomínat na sebe a pamatovat na Boha a druhé lidi kolem nás.

Boží pokoj přeje Pavel Škrobák

